

בש"פ 5594/18 - היועץ המשפטי לממשלה נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 5594/18

לפני: כבוד השופט י' אלרון

העורר: היועץ המשפטי לממשלה

נ ג ד

המשיב: פלוני

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים ב-
מ"ת 62064-12-17 מיום 18.7.2018 שניתנה על ידי
כב' השופטת מ' אילוני

תאריך הישיבה: ד' באלול התשע"ח (15.8.2018)

בשם העורר: עו"ד שירן כהן

בשם המשיב: עו"ד אביגדור פלדמן; עו"ד יהל בן עובד

החלטה

1. בפניי ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופטת מ' אילוני) במ"ת 62064-12-17 מיום 18.7.2018, ולפיה הוחלט להתיר למשיב "חלונות התאווורות פעמיים בשבוע, למשך שעתיים בכל פעם".

2. כרקע להודעת הערר, צויין כי ביום 13.6.2016 הגישה ארצות הברית בקשה להסגיר לידיה את המשיב,

עמוד 1

בהתאם לאמנת הסגרה בין ממשלת מדינת ישראל ובין ממשלת ארצות הברית של אמריקה (כ"א 13, 795) (נחתמה ביום 10.12.1962 ונכנסה לתוקף ביום 5.12.1963).

על פי בקשת ההסגרה, כך נטען, המשיב מבוקש כדי לעמוד לדין בארצות הברית בגין עבירות של הפקה וניסיון להפקה של פורנוגרפיית ילדים, כפייה ושידול קטין לביצוע מעשים מיניים, סחיטה, והפצת פורנוגרפיית ילדים.

3. עוד נטען כי מבקשת ההסגרה וחומר הראיות (הלכאורי) שצורף אליה, עלה כי בין המועדים 1.6.2010 ו-16.7.2011, או בסמוך לכך, איתר המשיב קטינות הפעילות בפלטפורמות שונות המאפשרות שיחות וידאו, והשיג תיעוד שלהן מבצעות מעשים מיניים - לעיתים תוך הקלטתן ללא ידיעתן ולעיתים לאחר שהציג עצמו כנער.

בהמשך, כך צויין, איים המשיב עליהן שישלח את התמונות או את הסרטונים שברשותו להוריהן או מכריהן, זאת אם לא תסכמנה להצטרף אליו ל"חדר צ'אט פרטי" המאפשר שידור חי וידאו, ואם לא תבצענה עבורו מעשים בעלי אופי מיני בוטה, שישודרו אליו ישירות תוך שימוש במצלמת רשת.

4. רבות מהקטינות אותן סחט לכאורה המשיב בדרך זו נעתרו לדרישותיו. אחרות סירבו, ואז מימש המשיב את איומיו ושלח את התמונות והסרטונים שכבר היו ברשותו להוריהן ומכריהן.

5. המשיב נעצר ביום 28.12.2017 לפי סעיף 6 לחוק ההסגרה, התשי"ד-1954, ובאותו יום הוגשה בקשה לבית המשפט המחוזי בירושלים למעצרו עד להחלטה בעתירת ההסגרה.

ביום 29.12.2017, במסגרת דיון בעניין המעצר, הורה בית המשפט המחוזי על הכנת תסקיר מעצר שיתייחס לאפשרות "הצבת" המשיב בפיקוח אלקטרוני.

ביום 17.1.2018, בהסכמת הצדדים, הוחלט כי המשיב יעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני ובפיקוח מלא של 24 שעות, שבמהלכן יאסר עליו לצאת מן הבית, וכן נאסרה עליו גישה לכל מדיה טכנולוגית.

6. ביום 21.6.2018 הגיש המשיב בקשה לעיון חוזר בתנאי המעצר, באופן שתתאפשר יציאתו מדי יום לשעתיים של התאוררות בליווי מפקח, וכן ביקש להורות על שהותו תחת פיקוח של איזוק אלקטרוני בלבד וללא מפקח, מדי יום בין השעות 12:00-20:00.

7. בית משפט קמא, בהחלטתו מיום 18.7.2018, נעתר חלקית לבקשה לעיון חוזר והחליט להתיר למשיב חלונות אוורור פעמיים בשבוע למשך שעתיים בכל פעם, כמבוקש על ידו.

החלטתו זו של בית המשפט קמא היא מושא הערר שבפניי.

8. באת-כוח העורר, בנימוקי הערר ובטיעוניה בעל פה, טענה כי בהחלטתו לאפשר את חלונות האוורור, לא נתן בית משפט קמא משקל מספיק למסוכנות הנשקפת מן המשיב, עליה עמד שירות המבחן. לשיטתו, יש בהיענותו החלקית של בית המשפט קמא לבקשה לעיון חוזר כדי להפר את "נקודת האיזון הראויה והמוסכמת" על ידי הצדדים, כפי שנתקבלה בהחלטה מיום 17.1.2018, ולפיה נעצר המשיב כאמור בתנאי פיקוח אלקטרוני ופיקוח מלא של 24 שעות, שבמהלכן נאסר עליו לצאת מן הבית.

עוד נטען כי לא חלף פרק זמן ניכר אשר יש בו כדי להצדיק עיון חוזר בתנאי מעצר, על פי אחד מתנאי סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

9. מנגד, בא-כוח המשיב טען כי אין בהחלטת בית משפט קמא כדי להפר את "נקודת האיזון" האמורה, וכי ההחלטה מוצדקת נוכח הגבלת חירותו המוחלטת של המשיב, אשר שהה עד כה בביתו בתנאים האוסרים את יציאתו את פתח הבית, ונוכח השפעת הגבלה זו הן עליו הן על בני משפחתו הסובבים אותו.

עוד עמד בא-כוח המשיב על כך כי העבירות המיוחסות למשיב בוצעו לפני כ-7 שנים, וכי מאז לא עבר עבירות כלשהן. על כן, לשיטתו, יש לדחות את הערר.

דין והכרעה

10. דין הערר להידחות.

11. באת-כוח העורר חזרה למעשה על טיעוניה בפני בית משפט קמא בהתנגדות לבקשה לעיון חוזר.

כפי שניתן ללמוד מעיון בהחלטת בית משפט קמא, הרי שזה לא התעלם ממכלול טיעוניה של באת-כוח העורר, והתייחס למסוכנותו של המשיב ולחשש הנטען בדבר הימלטותו מן הדין. בית משפט קמא הדגיש את האמור בתסקיר שירות המבחן לפיו ההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע כלפי המשיב, ולפיכך קיים חשש בינוני להימלטות מן הדין, וציין את התרשמותו של שירות המבחן כי היותו של המשיב בפיקוח אלקטרוני "מפחית את המסוכנות להתנהגות פוגענית ולהימלטות מן הדין".

יחד עם זאת, עמד בית המשפט קמא על נסיבותיו הפרטניות של המשיב, בכלל זה בעיותיו הנפשיות אשר מפאת צנעת הפרט לא תפורטנה.

12. בסיכומו של דבר הוחלט כאמור, כי יש בחלוף הזמן ובעובדה שתנאי המעצר לא הופרו בתקופה זו, וכן במצבו הנפשי של המשיב, כדי להצדיק היענות לבקשה לעיון חוזר במתכונת מצומצמת מזו שביקש, באופן של קביעת "חלונות" במעצר הבית לצורכי התאווררות.

בהחלטה זו לא מצאתי יסוד להתערב.

13. בנסיבות העניין, אני סבור כי בית המשפט קמא מצא את האיזון הראוי בהיענותו לבקשה לעיון חוזר באופן חלקי.

בניגוד לעמדת באת-כוח העורר, אני סבור כי מצבו הנפשי של המשיב נכנס בגדר "צרכים אישיים חיוניים [...] או צרכים טיפוליים שיקומיים" המאפשרים למי שנתון במעצר לקבל "חלונות פיקוח", בהתאם לסעיף 22ד(1)(ג) לחוק המעצרים, וכפי שנקבע בבש"פ 77/17 פלוני נ' מדינת ישראל (11.1.2017).

15. אשר על כן, הערר נדחה.

ניתנה היום, ד' באלול התשע"ח (15.8.2018).

ש ו פ ט
